

foc i lloc

Carta als Reixos

*Les lleis han de protegir el poble,
no als delinqüents de coll blanc*

DELFI **ROCA**

Benvolgudes Majestats d'Orient, us escric aquesta carta envoltat de la fragància de les esplèndides colònies regalades per Nadal. Tot i que encara tinc una mica d'empatx per la contínua ingesta de viandes durant les festes, encara tinc gana pensant en les neules de la vigília de Cap d'Any. Primer de tot heu de saber que des de la vostra darrera visita he estat molt bon noi. Tal com us vàrem demanar, els meus companys i jo vam poder fer realitat el nostre somni de presentar-nos en coalició a les eleccions comunals. Us estem molt agraïts, alhora que expectants per la feina que facin els equips comunals d'Ordino i Andorra la Vella. Ens hauria agradat poder-ho fer també a Escaldes-Engordany. Però com que no ens van voler, la van ben espifiar. Què hi farem! Per a tots ells us demano que els porteu una saca de seny, un cabàs de sentit comú, un carro de paciència i molta empatia, perquè puguin treballar en comú els propers quatre anys, centrats sempre en les persones. En segon lloc, el que us demano no m'ho podreu negar, ja que no és per a mi, sinó per al país. Per a la seva gent, que aixecant-se cada dia fan que tot funcioni. Com que la llista completa seria un xic llar-

ga, enguany només us demanaré dues cosetes. La primera, vull que feu desaparèixer les burilles del terra. Perquè quan cauen, maten. No es desintegren ni desapareixen. Rodolen, s'enterren, s'enfonsen en la neu, però allí estan, contaminant els carrers, les voreres, la muntanya, la platja, l'aigua dels rius i del mar. Feu, siusplau, que la gent fumadora deixi de llençar les burilles a terra, o per la finestra del cotxe, o des de la cadira dels remuntadors quan van a les pistes. Hipnotitzeu-los, si cal! La segona, porteu-nos, per favor, una llei de transparència que no dificulti la tasca vital dels alertadors. Són aquelles persones que treballant en una institució pública o privada, de tant en tant avisen les autoritats o la premsa que algú està comentent una malifeta, en contra de la llei o dels interessos ciutadans. El que vulgarment es diu un tripijoc, o una martingala. Us ho demano perquè sovint són els alertadors els que surten mal parats, en comptes dels delinqüents de coll blanc. Segur que sabreu convèncer els legisladors que no s'han de fer lleis per protegir-se a ells mateixos, sinó per protegir el poble. Al balcó hi trobareu unes galetes i beure. Ah! I carotes per als camells.